

పాయాజీత్, ప్రకృతిజీత్గా తయారు చేసే బావ్దాదా తన పిల్లలతో అవ్వారు -

ఈరోజు బావ్దాదా తన యొక్క కమలానధారి శ్రేష్ఠ పిల్లలందరినీ చూస్తున్నారు.

కమలాననం బ్రాహ్మణుల శ్రేష్ఠ స్థితికి గుర్తు. అననం అనేది స్థితికి మరియు కూర్చోవడానికి సాధనం. బ్రాహ్మణుత్వాలు కమలస్థితిలో స్థితులై ఉంటారు అందువలనే కమలానధారిగా పిలవబడతారు. బ్రాహ్మణులు నుండి దేవతలుగా ఏవిధంగా అయితే అవుతున్నారో అదేవిధంగా అననధారి నుండి సింహసనాధికారిగా అవుతారు. చాలాకాలం లేదా తక్కువ కాలం ఎంత కాలం అయితే కమలానధారి అవుతారో అంతగానే చాలాకాలం లేదా తక్కువ కాలం రాజ్యాసింహసనాధికారిగా అవుతారు. కమలాననం అనేది ఏకేషంగా బ్రాహ్మిభాబా సమానంగా అతీతం మరియు అతి ప్రియ స్థితికి గుర్తు. బ్రాహ్మణాత్మలైన మీరు తండ్రిని అనుసరించేవారు అందువలన తండ్రి సమానంగా కమలానధారులు. అతీతం అయిన దానికి గుర్తు - వారు బాబా మరియు పరివారం అందరికి అతి ప్రియంగా అవుతారు. అతీతం అంటే నాలుగు వైపుల నుండి అతీతం.

1. మీ దేహభిమానంతో అతీతం. ప్రాపంచిక సాధారణ ఆత్మలకు నడుస్తూ, తిరుగుతూ, ప్రతి కర్మ చేస్తూ స్వతపోగా మరియు సదా దేహభిమానమే ఉంటుంది; నేను దేహస్ని అని వారు త్రమ చేయరు, అనుకోకుండానే సహజంగానే దేహ స్వూతి ఉంటుంది. ఎలా అయితే అజ్ఞాని ఆత్మలు ఆత్మభిమాని స్థితి నుండి అతీతంగా ఉంటారో అదేవిధంగా కమలానధారి బ్రాహ్మణాత్మలు కూడా దేహభిమానంతో స్వతపోగానే అతీతంగా ఉంటారు. ఉండేదే ఆత్మభిమానిగా; శరీరం యొక్క అభిమానం తనమైపుకి ఆకర్షించకూడదు. బ్రాహ్మిభాబాని చూశారు కదా - నడుస్తూ తిరుగుతూ ఫరిస్తూ రూపం లేదా దేవతా రూపం స్వతపోగా స్వూతిలో ఉండేది, ఇటువంటి సహజ దేహా అభిమాని స్థితి నడా ఉండాలి; దేహభిమానం నుండి అతీతం అని దీనినే అంటారు. దేహభిమానంతో అతీతులే పరమాత్మకి ప్రియంగా అవుతారు.

2. దేహం యొక్క సర్వ సంబంధాలు అంటే దృష్టి, వృత్తి, కృతి అన్నింటిలో అతీతం. దేహం సంబంధాలను చూస్తూ కూడా స్వతపోగానే ఆత్మిక లేదా దేహా సంబంధు యొక్క స్వూతిలో ఉండాలి. అందువలనే దీపావళి తర్వాత అన్నాచెల్లేళ్ళ పండుగ వస్తుంది. అంటే మీరు మెరిసే సితార లేదా అవినాశి జ్ఞాగ్రతి దీపంగా అవుతారో అప్పుడు సోదరుల సంబంధం అవుతుంది. ఆత్మ సంబంధంతో అయితే సోదరులు అనే సంబంధం, సాకార బ్రాహ్మణుల రూపంలో అయితే సోదరీ సోదరుల శ్రేష్ఠ శుద్ధ సంబంధం స్వతపోగానే స్వూతిలో ఉంటుంది. అతీతం అంటే దేహం మరియు దేహ సంబంధాలతో అతీతం.

3. దేహం యొక్క వినాశి పదార్థాలతో కూడా అతీతస్థితి. ఏ పదార్థం అయినా ఏ కౌర్యందియూన్ని అయినా విచలితం చేస్తుంది అంటే ఆనక్కి భావం ఉత్పన్నం అవుతుందంటే అది అతీతస్థితి కాదు. సంబంధాలతో అతీతంగా సహజంగానే అయిపోతారు కానీ సర్వ పదార్థాల ఆసక్తిలో అతీతంగా, అనాసక్తంగా అవ్యాటంలో సూక్ష్మరూపంలో ఆనక్కి ఉండిపోతుంది. చెప్పొను కదా - ఆనక్కి యొక్క స్వప్న రూపం - కోరిక. కోరిక యొక్క సూక్ష్మ, మహీన రూపం - బాగుంది అని అనిపించటం. కోరిక లేదు కానీ మంచిగా అనిపిస్తుంది అపటూరు ఈ మహీన రూపం కోరిక

రూపంలోకి కూడా మారవచ్చు. అందువలన దీనిని మంచిగా పరిశేఖించుకోండి - ఈ పదార్థాలు అనగా అల్యుకాలిక సుఖ సాధనాలు ఆకర్షితం చేయటం లేదు కదా? నమయానికి ఏ సాధనం అయినా ప్రాణించకపోతే సహజ సాధన అనగా సహజయోగ స్థితి అలజడి అవ్యాటం లేదు కదా? ఏ సాధనానికి అయినా వశమై అలవాటు కారణంగా బలపీసం అవ్యాటం లేదు కదా? ఎందుకంటే ఈ సర్వ పదార్థాలు అనగా సాధనాలు ప్రకృతి యొక్క సాధనాలు. కానీ మీరు ప్రకృతిజీత్ అనగా ప్రకృతి యొక్క ఆధారంతో అతీతులు, కమలాసనధారి బ్రాహ్మణులు. మాయాజీత్ గా పాటు ప్రకృతిజీత్ గా కూడా అవుతున్నారు. మాయాజీత్ గా అవుతున్నప్పుడు మాయ మాటిమాటికి, భిన్న భిన్న రూపాలలో నా సహయోగులు మాయాజీత్ గా అవుతున్నారా? అని ప్రయత్నిస్తానే ఉంటుంది. అందువలన రకరకాల పరీక్షలు పెడ్దుంది. సహజంగా వదలదు. అదేవిధంగా ప్రకృతిజీత్ గా అవుతున్నప్పుడు ప్రకృతి కూడా పరీక్ష పెడ్దుంది. ప్రకృతి ఏవిధంగా పరీక్ష పెడ్దుంది అంటే సాధనాల ద్వారా మిమ్మలందరినీ అలజడిలోకి తీసుకువస్తుంది. ఉదాహరణకి నీరు, ఇప్పటి వరకు నీటి ద్వారా పెద్ద పరీక్ష ఏది రాలేదు. నీటి ద్వారా తయారయ్య సాధనాలు, అగ్ని ద్వారా తయారయ్య సాధనాలు ఇలా ప్రకృతి యొక్క ప్రతి తత్వం ద్వారా తయారైన సాధనాలు మానవాత్మల జీవితంలో అల్యుకాలిక సుఖానికి ఆధారం. ఈ తత్వాలన్నీ పరీక్ష పెడతాయి. ఇప్పుడైతే కేవలం నీటి యొక్క కొరత మాత్రమే వచ్చింది కానీ ఆ నీటి ద్వారా తయారయ్య పదార్థాలు మీకు లభించనప్పుడు ఆ నమయంలోనే మీకు అనటైన పరీక్ష. ఇలా నమయానుసారంగా ప్రకృతి ద్వారా కూడా పరీక్షలు రానున్నవి.

అందువలన దేహ పదార్థాలపై ఆసక్తి లేదా ఆధారం నుండి కూడా నిరాధారంగా అంటే అనాసక్తంగా అవ్యాలి. ఇప్పుడైతే సాధనాలన్నీ మంచిగా ప్రాణించాయి, ఏ లోటు లేదు, కానీ సాధనాలు ఉన్నా, సాధనాలను ఉపయోగిస్తూ కూడా యోగస్థితి అలజడి అవ్యక్తాడదు. యోగియై ఉపయోగించుకోవడాన్నీ అతీతం అని అంటారు. ఏమీ లేకపోవడాన్ని అతీతం అని అనరు. ఉన్నా కానీ నిమిత్తమాత్రంగా, అనాసక్త రూపంలో ఉపయోగించుకోవాలి. కోరికతో లేదా మంచిగా ఉన్నాయని ఉపయోగించుకోకూడదు. దీని యొక్క పరిశేఖన తప్పక చేసేంది. ఎక్కుడైతే కోరిక ఉంటుందో అక్కడ ఎంత ప్రయత్నించినా కానీ ఆ కోరిక మిమ్మల్ని మంచిగా అవ్యనివ్వదు. పరీక్ష నమయంలో శ్రమ చేయటంలోనే నమయం గడిచిపోతుంది. మీరు సాధనలో ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తారు కానీ సాధనాలు తమ వైపుకి ఆకర్షించుకుంటాయి. మీరు యుద్ధం చేసి, శ్రమ చేసి సాధనాల యొక్క ఆకర్షణను తొలగించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తా ఉంటారు ఆ యుద్ధం యొక్క పెనుగులాటలోనే పరీక్ష నమయం అంతా గడిచిపోతుంది. అవ్యాడు ఫలితం ఏమయ్యంది? ఉపయోగించుకునే సాధనాలు సహజ యోగస్థితిని అలజడి చేశాయి కదా! ప్రకృతి ద్వారా పరీక్షలు అయితే ఇప్పుడు మరింత వేగంగా రానున్నాయి. అందువలన ముందు నుండే పదార్థాల యొక్క విశేష ఆధారం - తినటం, త్రాగటం, ధరించటం, నడవటం మరియు నంపర్చుంలోకి రావటం పీటన్నించినీ పరిశేఖించుకోండి. ఏ విషయం కూడా మహిన రూపంలో విఘ్నరూపంగా అవ్యాటం లేదు కదా? దీనిని ఇప్పటి నుండే ప్రయత్నించటండి. పరీక్ష వచ్చిన నమయంలో ప్రయత్నించటం కాదు, ముందు నుండే ప్రయత్నించకపోతే ఫెయిల్ అయ్యే అవకాశం ఉంది. యోగస్థితి అనగా ఉపయోగించుకుంటూ కూడా అతీత స్థితిలో ఉండటలో నష్టశాఖ యోగ్య యొక్క సిధ్మస; సాధనాల్పై

అంటే ప్రకృతిపై విజయం పొందాలి. అవి లేకుండా నడవలేము, ఉండలేము, అందువలనే స్థితి అలజడి అయ్యంది అనేవిధంగా ఉండకూడదు. దీనిని అతీత జీవితం అని అనరు. మీరు ఎటువంటి సిద్ధిని పొందాలంటే మీ సిద్ధి ద్వారా అప్రాప్తి కూడా ప్రాప్తి యొక్క అనుభవం చేయించాలి. స్థాపన యొక్క ఆరంభంలో ఆసక్తి ఉండా, లేదా అనేది తెలుసుకోవడానికి మధ్యమధ్యలో తెలియకుండా కార్యక్రమాన్ని పెట్టేవారు. అంటే 15 రోజులు కేవలం ఎండిపోయిన రొట్టెలు, మజ్జిగ ఇశ్వరేవారు, గోధులు ఉన్నా కానీ ఇలా చేసి చూసేవారు. ఎటువంటి వ్యాధితో ఉన్నవారు అయినా కానీ ఆ 15రోజులు అదే భోజనం తినాలి. కానీ ఎవరూ అనారోగ్యం పొలవ్వేలేదు. ఆస్త్రా ఉన్నవారికి కూడా బాగు అయిపోయింది కదా! ఈ కార్యక్రమం బావేదాదా పెట్టారు అనే నష్టా ఉండేది కదా! ఏపం కూడా అమృతం అయిపోయింది (మీరా కథ) అని భక్తిలో చెప్పారు కదా! కానీ ఇక్కడైతే ఏపం కాదు, కేవలం ఎండిన రొట్టెలు మాత్రమే. నిశ్చయం మరియు నష్టా ప్రతి పరిస్థితిలో విజయాగా చేస్తుంది. ఇలా ఎండిపోయిన రొట్టెలు కూడా తినవలసిన పరిస్థితులు వస్తాయి. ఇప్పుడైతే సాధనాలు ఉన్నాయి. అందువలన పళ్ళతో కొరకలేకపోతున్నాము లేద జీర్ణం అవ్వువు అని అంటున్నారు. కానీ ఆ సమయంలో ఏం చేస్తారు? నిశ్చయం, నష్టా, యోగసిద్ధి యొక్క శక్తి ఉంటే ఎండిన రొట్టెలు కూడా మెత్తని రొట్టెల వలె వనిచేస్తాయి, నష్టం చేయవు. మీరు సిద్ధి స్వరూపం యొక్క నష్టాలో ఉంటే ఏదీ నష్టం చేయదు. హరయోగుల ముందు పులి కూడా పిల్లి అయిపోతుంది, పాము కూడా బొమ్మ అయిపోతుంది కదా! కానీ సహజ రాజుయోగి, సిద్ధి స్వరూప ఆత్మలైన మీ కొరకు ఇవేమీ గొప్ప విషయాలు కాదు. ఉన్నాయి కనుక విక్రాంతిగా వాడుకోండి కానీ అవి సమయానికి మోసగించకూడదు; ఇది పరిశీలించుకోండి. పరిస్థితి స్థితిని క్రిందకి తీసుకురాకూడదు. దేహ సంబంధంతో అతీతం అవ్వటం సహజం కానీ దేహ పదార్థాలతో అతీతం అవ్వటంలో చాలా మంచి ధ్యాన అవసరం.

4. పాత స్వభావ సంస్కరాలతో అతీతం అవ్వాలి. దేహం యొక్క పాత స్వభావ సంస్కరాలు కూడా చాలా కలినంగా ఉంటాయి. మాయాజీతీగా అవ్వటంలో ఇవి కూడా చాలా పెద్ద విఘ్నరూపంగా అవుతాయి. కొన్నిసార్లు బావేదాదా చూస్తారు - పాత స్వభావ సంస్కరాలనే పాము సమాప్తి అయిపోతుంది కానీ రేఖ మాత్రంగా ఉండిపోతున్నాయి అవి సమయం వచ్చేసరికి మాటిమాటికీ మోసగిస్తున్నాయి. ఈ కలిన స్వభావ సంస్కరాలు కొన్నిసార్లు మాయకి ఎంతగా వశీభూతం చేసేస్తాయంటే తప్పని కూడా తప్పగా భావించరు. అనుభూతి శక్తి సమాప్తి అయిపోతుంది. దీని నుండి కూడా అతీతమవ్వాలి. దీని యొక్క పరిశీలన కూడా బాగా చేసుకోవాలి. అనుభూతి శక్తి సమాప్తి అయిపోయినప్పుడు తమ విషయాన్ని రుజువు చేసుకునేటందుకు ఒక అనత్యానికి వేయి అనత్యాలు చెప్పవలసి వస్తుంది. అంతగా పరవశం అయిపోతారు. స్వయాన్ని సత్యంగా రుజువు చేసుకోవటం కూడా పాత సంస్కరానికి వశీభూతం అయిన దానికి గుర్తు. 1. యదార్థ విషయాన్ని స్వష్టం చేయటం 2. మొండిగా తమని తాము రుజువు చేసుకోవటం. ఇలా మొండిగా రుజువు చేసుకునేవారు ఎప్పుడూ కూడా సిద్ధి స్వరూపంగా కాలేరు. ఏ పాత స్వభావ సంస్కరం కూడా అంతమాత్రంగా కూడా దాగి ఉన్న రూపంలో మిగిలిపోలేదు కదా? అని పరిశీలించుకోండి. అర్థమైందా? ఈ నాలుగు విషయాల నుండి అతీతం అయిన వారే బాబాకి ప్రియం మరియు పరివారానికి ప్రియం అని అంటారు. ఈవిధమైన కములాసమార్గాత్మయ్యారా? తెల్పడిని

అనుసరించటం అని దీనినే అంటారు. బ్రిహ్మబాబు కమలాసనధారిగా అయ్యారు అందువలనే నెంబర్వన్గా, బాబాకి ప్రియంగా అయ్యారు మరియు బ్రాహ్మణులకి ప్రియంగా అయ్యారు. వ్యక్త రూపంలో కావచ్చు లేదా ఇష్టుడు అవ్యక్త రూపంలోనైనా కావచ్చు. ఇష్టుడు కూడా ప్రతి ఒక్క బ్రాహ్మణుల మనస్సు నుండి ఏ మాట వస్తుంది? మా బ్రిహ్మబాబా! మేము సాకారంలో బాబాని చూడలేదు అని అనుభవం చేసుకోరు. నయనాలతో చూడకపోయినా కానీ మనస్సుతో చూశారు, బుద్ధి యొక్క దివ్యనేత్రాల ద్వారా చూశారు, అనుభవం చేసుకున్నారు. అందువలనే ప్రతి బ్రాహ్మణాత్మ మనస్సుతో నా బ్రిహ్మబాబా అని అంటారు. ఇది ప్రియమైన స్థితికి గుర్తు. నాలుగు రకాలైన అతీతస్థితి విశ్వానికి ప్రియంగా చేసింది. ఇదేవిధంగా నాలుగు రకాలుగా అతీతంగా మరియు సర్వులకి ప్రియంగా అవ్యంది.

సలువైపుల ఉన్న కమలాసనధారులకి, అతీతం మరియు బాబాకి ప్రియమైన పిల్లలకు, సదా మాయాజీత్, ప్రకృతి జీత్ విశేషాత్మలకు, సదా తండ్రిని అనుసరించేవారికి, నమ్మకధారి పిల్లలకు బాప్పదాదా యొక్క స్నేహ సంపన్న ప్రియస్నేషులు మరియు నమస్తే.

తనువు, మనస్సు, ధనం మరియు సంబంధం యొక్క శక్తి..... 29-10-87

సదా ఆరోగ్య భవ! అనే వరదానాన్ని ఇచ్చేవారు, సర్వశక్తివంతుడు అయిన శివబాబా తన పిల్లలతో అన్నారు -

ఈరోజు సర్వశక్తివంతుడు అయిన బాబా తన యొక్క శక్తికాలి పిల్లలను చూస్తున్నారు. ప్రతి ఒక్క బ్రాహ్మణాత్మ శక్తికాలి అయ్యారు కానీ నెంబరువారీ. సర్వశక్తులు అనేవి తండ్రి యొక్క వారసత్వం లేదా వరదాత యొక్క వరదానం. తండ్రి మరియు వరదాత రెండు సంబంధాల ద్వారా ప్రతి ఒక్క బిడ్డకి ఈ శ్రేష్ఠ ప్రాణి జన్మతోనే లభిస్తుంది. జన్మతోనే బాబా సర్వశక్తులకు అధికారిగా అనగా జన్మసిద్ధ అధికారానికి అధికారిగా తయారు చేస్తారు కానీ పిల్లల నుండి సర్వశక్తుల యొక్క యజమానిగా తయారు చేస్తారు. వెనువెంట వరదాత అనే సంబంధం ద్వారా సర్వశక్తిభవ! అనే వరదానాన్ని ఇస్తున్నారు. పిల్లలందరికి ఒకని ద్వారా ఒకే విధంగా డబల్ అధికారం లభిస్తుంది కానీ ధారణ చేసే శక్తి నెంబరువారీగా తయారు చేస్తుంది. బాబా అందరినీ మరియు సదా శక్తికాలిగా తయారుచేస్తున్నారు కానీ పిల్లలే శక్తినుసరించి తయారవుతున్నారు. లౌకిక జీవితంలో లేదా అలౌకిక జీవితంలో సఫలతకు అధారం - శక్తులే. ఎంతగా శక్తులు ఉంటాయో అంతగా సఫలత ఉంటుంది. ముఖ్య శక్తులు - తనువు, మనస్సు, ధనం మరియు సంబంధం. నాలుగు అవసరమే. ఒకవేళ నాల్గింటిలో ఏ శక్తి తక్కువగా ఉన్న కానీ జీవితంలో సదా మరియు సర్వసఫలతలు లభించవు. అలౌకిక జీవితంలో కూడా నాలుగు శక్తులు అవసరం. ఈ అలౌకిక జీవితంలో అత్య మరియు ప్రకృతి రెండింటి ఆరోగ్యం అవసరం. అత్య ఆరోగ్యంగా ఉంటే తనువు యొక్క కర్మలభాతా లేదా రోగం శుల్పారాటిది ముల్లూ తయాపోతుంది. మరియు